

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vez. föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Aldott, ki az Úr nevében jön!

Pécs, 1898. január 26.

Nagy és lélekemelő ünnepet hirdet a templomok harangjainak ércnyelve; a hivek ezrei sereglenek ősi egyházunk megújult pompában ragyogó csarnokába: új utód lép Szent Mór püspök örökébe, a már két év előtt elárvult pécsi egyházmegye új pástort kapott, egy isten szíve szerint való férfit iktatnak ünnepélyesen apostoli hivatalába.

Örömnapja ez első sorban a nagy egyházmegye katolikus hiveinek, mert Heteyey Sámuelben a római szentszék és apostoli királyunk kegyelméből olyan főpástort nyertek, a kinek példás élete, buzgó vallásossága, párosulva kiváló tudománnyal és evangéliumi emberszeretettel, biztos zálogául szolgál annak, hogy szent hivatását, a gondjaira bízott hívőseregnek lelki vezérletét az igaz vallásosság útján, az isteni Mester szellemében, híven és tökéletesen be fogja tölteni.

Ha valaha, úgy mai anyagi korunkban van szükség a hit vezérlő fáklyájára, a mely az emberiség magasztos végcélja felé vezető utat bevilágítva, figyelmeztessen, hogy a mulandó csillogás, a mások rovására való érvényesülés érdekében folytatott örületes hajsza csak az emberi lélekben szunyadó gonosz szenvedélyek megizmosodására vezet, de alapjaiban ássa alá a békés társadalmi fejlődés s az egyéni meg-

elégedés és boldogító lelki egyensúly feltételeit.

A modern társadalom testén rágódó mérges sebek, a szocializmus, anarchizmus, nihilizmus; az államélet szerveiben mindinkább elharapódzó korrupció, lelkiismeretlenség és jogtisztelet hiánya: mind az erkölcsi világ örökérvényű törvényeinek szem elöl tévesztésére vezethetők vissza. A kinek lelkéből kihalt a nemesebb erkölcsi idealizmus, az csakhamar megtagadja a legtökéletesebb társadalmi alapelveket s a „szeresd felebarátodat, mint tenmagadat“ helyett a modern élelmesség alantjáró jel-szavára esküszik: „aki bírja, marja!“

Nagy szolgálatot tesz az emberiségnek, a ki szóval és tettel eredményesen munkálkodik a meglazult hitélet megerősítésén s bensőbbé tételén. Az apostolok utódainak, az egyházmegyék főpásztorainak jutott az oroszlánrészből a nagy és magasztos hivatásból, mert az ő kimagasló egyéniségük sulyt és tekintélyt kölcsönöz törekvéseiknek, az ő erényeik buzdítják egyházmegyéik lelkészeit hasonló erények gyakorlására, az ő hitbuzgóságuk szolgál követendő mintaképül hiveiknek. Ilyen erényekben bővelkedő, hitbuzgó főpásztor beiktatását ünnepeljük most s azért méltán örvendeznek a hivek és lelkipásztoraik egyaránt.

De a magyar közjog is olyan kiváló állást kölcsönöz főpapjainknak, hogy nemcsak a lelkiekben vezérei a hatóságuk alá rendelt hiveiknek, hanem a világiakban is

nagy befolyású tényezők; bölcsességük, hazafiságuk, a közügyek iránt való lelkes odaadásuk a magyar nemzet sorsára mindig lényeges befolyással volt, sőt nem egyszer végveszedelmet háritott el a hazától.

Azért nemcsak a katolikus hivek ünnepe az, ha a magyar főpapok díszes kara olyan kiváló taggal gyarapodik, a milyennek az új pécsi püspök általánosan el van ismerve, hanem a saját hiveivel együtt örvendez minden jó hazafi valláskülönbség nélkül, mert meg van róla győződve, hogy Heteyey Sámuel kiváló állásának egész sulyával fog a hazai jól felfogott érdekeiben munkálkodni.

S a magyar főpapoknak ebben az irányban éppen a legújabb időben kiváló szerep jutott, hogy bölcs mérséklettel s hazafias önfeláldozással háritsák el a hazáról az áldatlan vallási villongásnak fenyegető veszedelmét s ne engedjék, hogy ezt az annyi felé tagolt nemzetet a mindennél veszedelmesebb vallási gyűlölködés is újabb ellenséges táborokra szakítsa.

Egy apostoli lelkületű fővezér nyomán haladva, az általa hangoztatott Pax magasztos eive által lelkesítve, a magyar főpapi kar ezt a mérséklő és békitő feladatát a nemzet mérhetlen előnyére híven be is töltötte s neki köszönhető, hogy az egyház jogaiért folytatott küzdelem megmaradt természetes korlátai között s nem fajult el irtó testvérháborúvá.

Heteyey Sámuel, ki Magyarország primásának legközvetlenebb környezetéből

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A cifraszűr

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Kint a nagy udvarban, a gémeskut mellett, most is úgy, mint régen, szemem megmegpihen a ház büszkeségén, két sugár legényen. S mintha most is látnám a kicsiny kamarát zsupos tetejével; alacsony az ajtó, homályos az ablak, de bent sok jó fér el. Benn a cifraszűr, harmonikás csizma szögön vagy sarokban, tulipántos szekrény, a pödrött vásznakkal, sorakozik nyomban.

A mult emlékeit, alakjait látom, lefestődnek elém, tán mesét mondani jönnek az emlékek gondolatban felém.

*

Vőlegény volt akkor Csonka Józsi, mikor egy leány — a menyasszonya a szemére vetette, hogy még egy ünneplő cifra szűrje sincs, a miben legalább az istenházába mehetne. S ki tudja! nem pusztul-e el az egész házasság, ha magán hagyja száradni a sértést? De helyén volt az esze, alig várta a szent-királyi vásár megérkezését, lesz ott szűr elég . . .

Végig-végig jártak a sátorok előtt s

utóbb is csak az öreg Stefán szürszabó sátorába fordultak be, mert hát régi ismerős az öreg.

Hej de voltak is ott pompás szűrők!

Mikor aztán éltették egymást s kikérdezték, hogy van-e jó termés, az öreg a legény felé fordulva kérdé: milyen szürt akarsz fiam?

— Magam is valami kihánytfélét szeretnék, ha volna.

— No-no. Tán bizony házasodol, öcsém, hogy olyan fényeset akarsz?

— Olyan formán áll a dolog, ha lesz belőle valami.

— Na akkor mutatok én neked egyet, nézd ezt a hárászasat, ez mondva készült tele van rózsával, tulipánnal, másnak nem is ajánlanám, csak neked, mivel apád régi jó ismerősöm — hunyorított egyet apró szemével.

Mindjárt föl is próbálta s tetszett magának benne a legény. Az öreg nem győzte magasztalni: úgy áll ez fiam rajtad, mintha a jó isten is rád teremtette volna — s szava igazolására akkorát ütött a vállára, hogy majd lerogyott alatta.

Hanem Csonka Józsi az árát sokalta. „száz forint egy szűrért az mégis sok; mutasson egy kicsit olcsóbbat.“

— Olcsóbbat? ! no van az is. Ez itt

egy szegárdi szűr; jó, jó, de látod, ez nem neked való; mikor valaki házasodik, ilyen magadforma legény csak a legszebbet vegye, megtart az egy életen keresztül, erős, mintha vasból volna és szép, mint a bazsarózsa.

Próbálgatott még néhányat, de Stefán bácsi belebeszélte, hogy csak ez a neki való s kezet csaptak a vásárra, hozzátéve a jó kivánságot: viseld fiam egészséggel.

És a cifraszűr még most is szép, pedig rég volt az az idő, mikor vette, hisz a nagyobbik fia is husz esztendő s már.

Tündökölt is már ő eleget a szép szűrben esküvők, kézfogók s bucsuk alkalmával, s most már a fiának kellene engedni, úgy lehet, hogy ma-holnap ő is asszonyt hoz a házhoz. Neki is adná szívesen, ha kisebb gyerek nem volna, de már az is tizennyolc esztendő s a szürt nem engedi.

Többször volt már szóváltás okozója a cifra szűr. Ha a mezei munkánál valamelyik lassabban dolgozott, a másik nem késelt megjegyezni: no akkor tenne csak rosszat édes apám, ha a szürt neked adná.

Vagy ha téli esteiken a fonóba mentek s nem szóltak egymáshoz, mindkettő azzal vádolta a másikat, hogy: ugy-e a szűrön jár az eszed, szeretnél benne legénykedni a lányok előtt!?

A szűr pedig lógott a kis kamarában s

jött hozzánk apostoli küldetésbe, méltán tarthatjuk az igazi keresztényi szeretet szellemétől áthatott olyan vezérünknek, a kinek legfőbb törekvése leendő az evangéliumi béke magvait köztünk elhinteni s azt mindnyájunkra áldást hozó terebélyes fává növelni.

A vallásbeli buzgóság, a lelkek mélyében gyökerező erőteljes hitélet nemcsak nem igényli a másként hívők iránt való ellenséges indulatot, de éppen a kereszténység isteni Mesterének parancsa a szeretetben való egyesülés az egész emberiséggel. Csak a vallástalanság, a hitbeli közönyösség az, a mi ellen minden erőnkkel küzdeni kell, mert ez a forrása minden erkölcsi romlottságnak, közös ellensége egyháznak, hazának egyaránt.

A főpásztor hivatása, hogy legyen az egyház jogainak hű és erélyes őre, a hitélet fejlesztője és megerősítője; mint a hazának kimagasló polgára pedig a nemzet közjában és békés egyetértésén buzgón munkálkodó vezér. S hogy Hettyey Sámuelben ilyen vezért nyertünk, arról kezsedik életének egész eddigi lefolyása, köztudomásra jutott nyilatkozatai és tettei.

Méltán megilleti tehát őt székfoglalása alkalmából az ünneplés az egész egyházmegye részéről s méltó öröm tölti el valamennyiünk keblét, hogy őt láthatjuk Pécsnek ősi püspöki székében.

Kétszeres öröm fogja el azonban ez örvendetes esemény fölött Pécs város polgárainak szívét, mert benne nemcsak kitűnő erényekben bővelkedő főpásztort, nemcsak a haza diszére való törvényhozót, de — saját szavai szerint — hű polgártársat is nyertünk, a ki városunk polgárainak minden jó és nemesben érdektársa óhajt lenni.

Évszázadok hagyományai által megszentelt érzelmek városunk polgárainak szívében a püspökei iránt nyilvánuló hódoló tisztelet és őszinte szeretet, a mely érzelmek által előidézett benső kapcsolatnak városunk már oly sok és kiváló alkotást köszönhet.

ritkán került elő; kinek két fia van, nem való annak már, csak hadd pihenjen ő.

Hanem egy szép nyári estén a szűrt megbolygatta valaki, gondosan szétnézett, aztán ki a kerten elillant vele s a kert alatt magára terítette. Sándor, a kisebb testvér volt, a szürös legény, ment sietve, hogy a tulsó kertek alól bemehessen egy kis virágos kertbe, a hol tán az esteli harmatban éppen egy szép leányka gyomlál.

Ez több este így ment és volt rá eset, hogy a szép Bordás Zsuzsika a kertben volt; észre is vette a szürös legényt, a ki szóba ugyan nem mert vele állani, hanem akárhányszor arra ment, mindig szerencsés jó estét kívánt. Dehogy merte volna megszólítani! a viláért sem, hej! pedig otthon mindig fogadta magában »ma este megszólítom.«

Még álmában is folyton rá gondolt, szép arcára, kék szemére s a tavasz folyamán először tetszett neki úgy életében, mintha kicserélték volna; de ezt csak magának vallotta be és mégis az volt az oka, hogy a cifra szür előkerült s végig hordozta a kert alatt, mert minél előnyösebben szeretne volna föltüntetni magát.

A leány nem tudta, melyik testvér jár arra, már ő bizony sokkal szivesebben gondolt Lajosra, az öregebbre, de megszólítani: Istenments!

Egész lelkesedéssel, őszinte szeretettel és ragaszkodással üdvözljük tehát új püspökünket, ki már köztünk való első megjelenése alkalmával oly fényes tanujelét adta áldott lelkületének, emberszerető szívének.

A legnemesebb büszkeséggel tölti el lelkünket az a főlemelő tudat, hogy ő, az isten szíve szerinti főpap, az emberszeretet felkent apostola, immár velünk szeretetben egybeforrt polgára városunknak, s mint ilyennek szívünk egész melegével kiáltjuk feléje az evangéliumi üdvözlést:

„Áldott ki az Úr nevében jön!”

H i r e k.

Pécs, 1898. január 26.

Rendelet.

A postával rózsaszínű levelet kaptam.

A drága kis levélke két utolsó koronába került; bár teljesen koronátlan hangulatban, felbontottam a rózsaszínű levelet.

Es ime a rózsaszínű borítékból tengeri füzöld papiros hullott az ölembe. Bizonyosan valami kékharisnya ír. Megnéztem az aláírást: Fehér Piroska . . . Ettől a színjátéktól aztán valóságos tűzkarikák usztak a szemem előtt.

De azért elolvastam a levelet. Tessék, olvassák el önök is:

»Tisztelt szerkesztő ur!

Tudja ön, hogy két év múlva vége lesz a századnak? Tehát még két esztendeig uralkodnak felettünk a »századvégi« férfiak és akkor örökre elvesztik még a nevüket is. Más szóval: a »századvégi« urakra nézve két év múlva lejár a »szerződés«, melyet a XIX-ik századdal a nők kizsákmányolására kötöttek. A hozomány-kvóta, a telekkönyvi vámszövettség, a szalmaözvegyességi banknóta-monopolium — egy szóval minden fegyver, amit a »századvégi« férfiak ellenünk, védtelen nők ellen, a kezükben tartottak, — elveszti jogosultságát.

E szerint mi nők két év múlva visszakapjuk önnálló rendelkezési jogunkat. Mivel pedig mi nők csak a szerelemben vagyunk hűvei a törvénynek, a nők jogait illetőleg azonban inkább a rendeletek felelnek meg izlésüknek, kidolgoztam a mellékelt rendeletet, nehogy az új állapot minket is oly készületlenül érjen, mint Bánffy Dezső bárót.

Egyszer aztán megismerte Sándort, jót nevetett a gyereken, mért háborítaná meg?!

*

Egy szombat délután szörnyen sütözött Csonkáné, tarisznyába rakta a fehér »pomposokat« s a szép sült csibét. Holnap bodonyi bucsu lesz, hadd menjen el Lajos a lányvásárra; házasodni való, ott nézzen magának egy szép feleséget, hisz az egész megye lány-sága ott lesz.

Lajos a »sublat« mellett ül, figyelmesen nézi anyja pakolódását s hallgatja a megbízásokat, miket ugyancsak a lelkére köt: ha az ágyad ott lesz, megkérdezd ám, hogy van-e még gerebenezetlen lenje, a János bátyádnak megmond, hogy az üres hordót elviheti.

— Sándor nem megy el, hadd maradjon itthon az apja mellett, majd ráér ő még. Sándor rá is állt szívesen, mit érne elmenni; a szűrt úgy sem vihetné el.

Felöltözött Lajos szép ünnepi ruhába, még egyszer megnézte bajuszát a kistükörben, aztán pedig a harmónikás csizmát törülte végig egy ruhával s a tarisznyát nyakába akasztva »elkövetkezett.«

Soká néztek utána az utcán, hanem Lajos észrevétlen visszajött a kertek alatt s kileste, mikor üres az udvar s a kis kamarából a tulipántos szűrt elvitte magával.

Hiszen megrögzött, ősi rossz szokások lerombolásáról van szó az egyenlőség és női méltóság nevében. Eddig türelmesen várnunk kellett, míg jött egy fiatal ember és megkért. Ezentul . . . No, de nem vágok eléje az események természetes fejlődésének. Az uralkodástól mindeztideig jogtalanul megfosztott női nem jövőjének érdekében a következő rendeletet adjuk ki:

Rendelet

a nők önnálló rendelkezési jogáról.

1. §. A kérő szerepét és jogait a nő veszi át.

2. §. Akit a nő megkér, — az köteles hozzá férjül menni.

3. §. A kosárfonás ipara örök időkre eltöröltetik.

4. §. A házassági szerződés főbb pontjai lesznek:

a) a férjnek otthon a helye;

b) a háznál az asszony az ur;

c) a pénztár kulcsa a nő kezében lesz;

d) kimaradási engedélyek egyáltalán nem adatnak;

e) újévkor, nevenapján s egyéb alkalommal a férj csak oly ajándékokra tarthat igényt, aminek a nő mindenkor hasznát veheti.

5. §. a férjnek gyülekezési joga (kávéházakban stb.), szólásszabadsága, regále-fogyasztási privilégiuma végkép megszűnik.

6. §. A házi tűzhely önnálló vámterületét szigorú vámsorompók zárják körül.

7. §. Mindig csak az asszonynak lehet igaza; mindig csak az asszonyé lehet az utolsó szó, a pénz, a hatalom és a dicsőség, most és mindörökké. Amen.

. . . Elolvastam a levelet és a rendeletet tiszter, százszor, számtalanszor és — kétségbeestem.

De ne higgyék, hogy a férfiak jövődéli sorsa ejtett kétségbe. Nem! Afölött estem kétségbe, hogy a kékharisnya füzöld papirosra írt, rózsaszínű borítékba zárt levelében és rendeletében egyetlenegy helyesírási hibát és egyetlenegy U. I-t sem találtam . . . Ime, ilyen lesz a nő a jövő században! . . .

Kékvér.

Napirend 1898. január 27-én.

Naptár: csütörtök, jan. 27. — Róm. kath.: Arany sz. János. — Prot.: Krizosztom. — Görögkel. (jan. 15.) Pál. — Zsidó: Sebat 4. — Nap két 7 óra 18 perckor; nyugszik 4 óra 36 perckor. — Hold két 9 óra 32 perckor reggel; nyugszik 11 óra 12 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 7 Celsius fok hideg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: Diszeladásban »Parasztbecsület«, opera.

Igy de boldognak érezte magát, mikor elhagyta a falu határát; úgy sietett, sietett Bodony felé; holnap lesz a nagy bucsu, tán Bordás Zsuzsi is ott lesz; vajjon mit fog szólni, ha meglátja őt a szép szürben, bizonyosan ellenállhatatlannak találja. (Régen a legnagyobb nyárban sem maradhatott el a szür.)

Vasárnap van, a bodonyi bucsu napja, virradtakor már élénk a szent-mártoni s viszlói hegy; a dalolók fölverik a vidéket szunnyadásából, mikor megkondul a völgyben a bodonyi harang, a nép kezd lemenni a szűk hegyi uton, mindig többen, többen s ez így tart egész nap, egyik oda, másik vissza.

Csonka Lajos is tele ujsággal, örömmel indult el a pincétől; hogyne, a szép szürben milyen boldog is volt, hányan visszanéztek utána.

A babosok, mesteremberek már kezdtek kirakodni; végig-végigment a sátorok előtt, hadd lássák a szürben. Éppen márcot vett az unokahugának, mikor valaki megszólal a háta mögött.

— Ni-ni, a Csonka Sándor is itt van! Ej de kicsipett az apja szürjében; ez ám a legény, minden este a mi kertünk alatt jár, persze, hogy meglássam. Ugy-e igaz, Sándor? S Bordás Zsuzsi nevetve tette kezét Lajos vállára.

— **(A holnapi nap.)** Holnap reggel hét óraker harangzugás fogja hirdetni szent Mór városában, hogy a megyés püspöki székre beiktatják az új főpásztort, *Hetyey Sámuel*t. A székesegyházban a papság fél nyolckor gyülekezik. *Walter Antal* kanonok vezetése alatt meghívja a püspököt a palotából a beiktatási ünnepélyre. A beiktatási ünnepély 8 óraker veszi kezdetét s miközben a püspök a székesegyházba bevonul, a harangok ércnyelve zugva fogja ezt hirdetni az egész városnak, mely zászlódiszbe öltözik és ünnepet ül. A beiktatási ünnep 11 órára ér véget, utána tisztelgések következnek a püspöki palotában. A tisztelgések fogadására szánt idő után a püspök visszavonul szobájába, hogy két óraker a palotában adandó diszebédén megjelenjen. Ily ebédek lesznek még a Katolikus körben, a püspöki papnevelőintézetben és a Nádor vendéglő étkezőjében is. Este 6 órától 1/28 óráig a város kivilágittatik s a katonazenekar a sétatéren hangversenyt ad, a pécsi Dalárda pedig szerenáddal tiszteli meg a püspököt. Este félnyolckor a színházban diszelőadás lesz, a hol előképekben bemutatják Pécseddi püspökeit. A holnapi nevezetes nap előjelei már ma mutatkoztak. A házakon sok helyen már délután zászló lengett; a katolikus kör palotáját pedig már felszerelték a holnap esti kivilágításhoz. A papság köréből már ma a legtöbben megérkeztek az egyházmegye legtávolabbi vidékeiről is Pécsre. Megjött *Vajda Ödön*, zirci apát is, hogy a zirci rend küldöttségét holnap a püspök elé vezesse; továbbá *Széchenyi* gróf főispán vezetése alatt Somogy megye és *Pejacsevich* Tivadar gróf főispán vezetése alatt Verőceme megye küldöttségei. Az esztergomi primási udvarból *Boltizár* József püspök, *Klinda* Teofil primási titkár és *Póór* Antal kanonok jött meg a délutáni budapesti vónattal.

— **(Otócska Géza elfogatása.)** Tegnap este félhat óraker sürgöny érkezett a pécsi rendőrkapitánysághoz Koppenhágából. *Reeh* György rendőrkapitány vette át a sürgönnyt, a mely németül volt szövegezve s e szavakkal kezdődött: *»Otócska Géza, auch*

Ottó . . . És ez a sürgöny váratlan meglepetést tartalmazott: az volt benne megírva, hogy *Otócska* Gézát tegnap délután három és négy óra között a koppenhágai rendőrség kihalgatta. A sürgönyben közölt személyleírás, a napbarnított arc, mélyen fekvő szemek, sebhelyes homlok egészen ráillett Otócskára, csak kora volt 43 évesnek jelezve. Otócska bizonyára azért ment Koppenhágának, hogy Brémába jusson és úgy szálljon hajóra. Koppenhágában pénzt akart felváltatni; a nála levő sok osztrák-magyar pénz, valamint idegen volta, érthető izgatottsága feltűnt a pénzváltó-intézet tulajdonosának, a ki hamarosan értesítette a rendőrséget és Otócskát félnégykor már a koppenhágai rendőrség kérdőre vonta. Kihallgatásakor pécsi földbirtokosnak vallotta magát, de egyebekben természetesen nem adott felvilágosítást utjáról. A nála talált körülbelül 23 ezer forint azonban alapos gyanura adott okot és kihallgatása után Koppenhágából nyomban sürgönyöztek a pécsi rendőrségnek, hogy kiletét megtudhassák, illetve azt, hogy alapos-e a gyanu a sok pénz holszerzése miatt vagy nem? A sürgönnyt délután 4 óraker adták fel Koppenhágában s félhatkor ért Pécsre. *Reeh* György rendőrkapitány azonnal válaszolt sürgönyileg, hogy *Otócska* Géza sikkasztó, letartóztatandó és a budapesti államrendőrség erről értesítendő. Ezt a sürgönnyt is megkaphatták még este kilenc órára legkésőbb a koppenhágai rendőrségen s ennek alapján Otócskát le is tartóztathatták. — *Reeh* György rendőrkapitány egyszersmind a budapesti államrendőrséget is sürgönyileg értesítette, hogy Koppenhágában Otócskát felismerték és onnan is sürgönyi rendelkezést kért Koppenhágába küldeni az üldözött sikkasztónak Budapestre szállítása iránt. Egyszersmind az itteni királyi ügyészséget is értesítette az ügy fordulata felől. — *Otócska* Géza ellen különben a pécsi kir. törvényszék csödbírósága ma *Sável* Kálmán elnöklete alatt tartott ülésében a csödöt elrendelte. Csödbiztos *Peitler* Imre, törvényszéki bíró; tömeggondnok *Jobst* László dr. ügyvéd, helyettese *Rásky* Béla dr. ügyvéd. Igénybejelentési határidő március 10-ike;

Lajosba mintegy belefagyott a szó; nem tudott mit mondani; ha itt van Sándor, most tán összetépi. Zsuzsi hogy fölismerte, ijedten szólt: »vagy talán kend volt az? Én gondoltam is és örültem neki.«

— Én nem voltam, felelt tompán Lajos, s elváltak egymástól a néptömeg közt.

Lajosnak el volt rontva az egész napja; már délre visszament a pincéhez s ott évdődött, dühösködött, mit csináljon a gyerekekkel.

A gyerek pedig otthon, hogy meglátta reggel a szür eltünését, boszut fogadott bátyja ellen, kegyetlent, mivel őt így megszégyeníté, hogy most ő tündökölt Zsuzsi előtt. Hej csak »gyűjjon« haza!

Este felé Lajos haza indult, nem volt kedve maradni, újra meg újra érezte a lány kezének érintését vállán, aztán a szavait idézte: »vagy talán kend volt; én gondoltam s örültem is neki.« Lám, lám! hát nem vagyok közömbös előtte? apám már mondta is »jó lenne neked ez a lány.« Vajjon eljönne-e? kitudom, kitudom. De az a gyerek hogy tehette azt, igaz, hogy még éretlen.

Mikor hazaért, észrevétlen a kis kamrába ment, égő kis pipáját a homályos ablak deszkájára tette, a szűrt a helyére akasztotta s a harmonikás csizmat kicserélte, legalább ha látják kijönni a kamarából, azt mondja, hogy csizmat váltott.

A mint az udvarra kilépett, a kamara mellől előugrik ám Sándor s egy furkósbottal nagyot huz rá, azzal nekiáll futni a kert felé. Lajosnak sem kellett több, eszébe jutott valami, föltámadt benne a boszuvágy. Utána, ha addig élek is, most kikap a gyerek minden bűnéért. A kertben érte utol, megragadta. Az vadul ordított rá: gyalázatos, elloptad az apám szűrét. Lajos ütötte a gyereket: hát te akasztani való, nem abban sétáltál minden este!?

— En!?! ki mondta?

— Zsuzsi

— Nem igaz!

— De igaz. — S elkeseredve ütötték egymást.

Sándor ordította: nekem nem kell Zsuzsi; nem azért vettem föl a szűrt.

— Hát azt hiszed, nekem kell? nem soha, soha!

Dühös birkózásuk közben egyszer csak megkondul a harang, félreverik. Tűz, tűz. Az udvar felé tekintettek, sötét füstgomoly emelkedett s vörös lángok lepték el a kis kamara zsupos tetejét. Az ottelefedett pipától gyuladt ki.

A két testvér egymásra nézett.

— Sándor!

— Lajos! — szólították egymást, az ütlegelő kezek most szeliden kulcsolódtak egymásba.

— Én vagyok az oka — szólt Lajos.

felszámolási határnap március 23-dika. *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány ma délelőtt feltizenkét óraker sürgönnyt küldött a fővárosi rendőrséghez, értesítést kérvén, hogy Koppenhágából érkezett-e távirati értesítés arra nézve, hogy a pécsi rendőrség sürgönye alapján Otócskát a koppenhágai rendőrség letartóztatta-e és kért-e intézkedést, hogy a letartóztatott jószágigazgatót Budapestre szállítsa a fővárosi államrendőrség. E sürgönyre csak annyiban érkezett válasz, hogy a budapesti rendőrség felkérte Pécsről a Koppenhágából kapott távirat szó szerinti szövegét. Így hát, hogy Otócskát tényleg letartóztatták-e, lapunk zártáig még hivatalosan megerősítve nem lett.

— **(Elmarad a tiszti estély.)** Nem teljesen marad ki a farsangi naptárból ez a már eddig is sokat emlegetett multság, csak megtartásának ideje halasztatott el bizonytalan időre. Főoka a halasztásnak az, hogy egy zászlóalj a 44-ik gyalogezredből nincs Pécsen, hanem tudvalevőleg Darázon és Herceg-Márokon van, hogy az esetleg kitörendő komolyabb zavargásokat idejekorán megakadályozhassa. — Egyelőre azt hitték az itt maradt bajtársak, hogy 29-ére ez a zászlóalj is visszatér Pécsre, azonban a tegnap érkezett parancs szerint visszatérésük csak azon időre várható, midőn a községekben teljes nyugalom lesz. Így várnak a garnizon-estély megtartásával visszaérkezésükig, illetve, ha ez csak soká következnék be, február hóban fogják a multságot megtartani. — Az estély elmaradásáról mindazok, kik arra meghívtak, külön értesítést is fognak nyerni.

— **(Vasuti ügyek.)** A tervezés alatt álló Pécs—kisköszegi h. é. vasutnak, mely vasut a vármegye négy járásából 55 (ötvenöt) községnek szolgál, trassrevizióját folyó hó 28-án *Heim* Péter miniszteri tanácsos Pécsen kezdi meg és a következő napokon folytatja, kíséretében az engedélyes képviselőjeként a vasut tervezője, *Környei* Lajos, bpesti mérnök leendő; ennek a megtörténte után fog a politikai bejárás rövid időn belül kitzetni. Ezen vasuthozai hozzájárulásból a vármegyén kívül már is mintegy 500.000 frt van bizto-

— Nem te, én, én — mondta Sándor. Mire az udvarra értek, a láng földig elborította a kis kamarát, a fecskendőt nagy zajjal huzták oda az emberek. Még be lehetett volna menni.

— Sándor! — szólt öcscsének Lajos — hozd ki a szűrt.

— Nem, nem én soha, hozd ki te.

— Ej, nem érdemes; az oltásnál ugyis elszennyeződött.

A két testvér a gémeskut mellett fájdalomosan nézett egymásra, tele szemrehányással, bocsánatkéréssel.

Hát érdemes volt ezért?

Sokat sirt Csonkáné a vesztesség fölött, mely érte őket. Nincs már meg a szekrény; keresheti bárhol a himeskendőket. Nincs meg a cifra szür, harmónikás csizma, de van testvériség, a tűzzel kialudt a harag lángja is, szent a békeség. Hamu a kamara; ujat csinálnak majd, ha kell; akkorra, mikor Zsuzsi leányt Lajos haza hozza, a lakodalomra. És majd megtölti ő drága szövöttekkel az új kamarát; két tulipánosszür lesz főekessége minél hamarabb.

Mintha mondtam volna, hogy messzire nézek s a mult emlékeit, alakjait látom? Nem mult ez, sem jelen, csak tán én képzelem, vagy talán csak álom. **Bartha Mariska.**

sitva, melyhez még hozzáveendő az állami segély, úgy, hogy a vasut tényleges építését az engedményes az ősz folyamán megkezdheti. Ezen tervezett vasut legfontosabb mozzanata az, hogy engedményes megbizottja, *Környei* Lajos mérnök, utasítást nyert arra nézve, hogy a dunai hidnak Kis-Köszeg—Bezdánali felállítására előtanulmányt tegyen és ennek alapján a Zombor—bezdáni h. é. vasut engedményesével a tárgyalásokat megkezdje, hogy a hid a két vasut által közösen építtessék; ugyanezen forrásunk szerint semmi elvi differencia nincs ma már a két engedményes között.

— (**Halálozások.**) Kerpellani *Huszár* Adolf, kömlödi nyugalmazott jegyző Pakszon meghalt. Mint 48 as honvéd végig küzdvén a szabadságharcot, a komáromi fegyverletétel után besorozták az osztrák hadseregbe. Kömlöd községnek 15 éven át volt buzgó jegyzője, nagy tevékenységet fejtve ki a megyei közigazgatás terén. Az egész környéknek ismert és rokonszenves alakja volt. A tisztelők nagy részvétele mellett temették el. — *Csendes* Alajos, városi rendőrkapitánysági nyilvántartó, tegnap este öt órakor a városi kórházban elhunyt. Az elhunyt a város szolgálatában mint rendőrbiztos működött s 1894. év nyarán lett megválasztva rendőrségi nyilvántartónak. Betegsége régebbi keletű volt s a múlt év októberében ágyba döntötte. Felesége ápolta otthon, míg bajának súlyosbodása miatt végre a kórházba kellett mennie, a hol tegnap este, negyvenéves korában meghalt. Özvegye és két gyermeke gyászolják. Temetése holnapután (pénteken) délután 3 órakor lesz a városi kórházból a budaikülvárosi temetőbe.

— (**A vörös-keresztgyelet árcosbálja.**) A magyar szentkorona országai vörös kereszt egyletének pécsvárosi fiókja részben a városi szegényház, részben pedig fiókegyleti pénztárának javára február hó 21-én a »Vigadó« termében a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekarának szíves közreműködésével Álarcos Bált rendez. Kezdeté 8 órakor. Jegyek ára: páholy 6 frt, belépti jegy 1 frt 20 kr. Jegyek a bál napjának esti 7 órájáig Weidinger N. utóda Domján I. könyv- és zeneműkereskedésében, azontúl pedig a »Vigadó« pénztári helyiségében kaphatók. A jótékony célra teendő kegyes adományok és felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Az álarc a bál végéig fenntartható, kivéven a táncolókat, kik azt a tánc kezdetével levenni tartoznak.

— (**A pécsi egyházmegye térképe.**) A Baranya- és Tolnavármegyék egész területére, úgy Somogy- és Verőcevármegyék egy részére kiterjedő pécsi egyházmegyének nagy gondnal készült legújabb térképe jelent meg *Hochrein* József helybeli könyvmó intézetében. A nagy gondnal kidolgozott, rendkívül tiszta nyomású s izléses kerettel ellátott térképen külön jelzéssel vannak feltüntetve az egyházmegye összes plébániái és fiókegyházai, az üzemben levő valamennyi vasut, az országutak s mellékutak, a posta és távirda állomások; úgy hogy ez a térkép nemcsak a lelkészkező papságnak képez nélkülözhetlen segédeszközt, de a nagyközönségnek is hasznos utmutatóul szolgál a fentérintett nagy terület egyházi, közigazgatási és forgalmi viszonyaira vonat-

kozólag. Ára 4 korona, kapható *Hochrein* József papirkereskedésében, Pécsen, Majláth-tér 6. sz. alatt.

— (**A püspök újabb adományai.**) *Hetyey* Sámuel megyés püspök újabban a szent Vince-egyletnek 500 frtot adományozott. Ezenkívül a papi nyugdíjalap javára 1000 frtos, a szegzárdi népkonyha és óvoda javára 300 frtos alapítványt tett.

— (**Esküvő.**) *Kovács* Antal, honvédfőhadnagy, ma tartotta Pécsváradon egybekelését *Driesz* Friderikával, *Driesz* Lajos ügyvéd leányával. A fényes esküvőn tanúk voltak a menyasszony részéről *Rihmer* Géza, uradalmi felügyelő, a vőlegény részéről *Kardos* Kálmán, a kerület orsz. képviselője. Nyoszolyó lányok voltak a *Rihmer* nővérek, *Dvorszky* Paula és *Náray* Mártha; vőfélyek *Pilch* Jenő és *Nagy* Kázmér, honvédfőhadnagyok, *Várady* Géza és *Szászy* János, honvédfőhadnagyok.

— (**Gyujtogatás.**) A napokban ismeretlen tettesek lopóztak Máté János bátai lakos udvarába s valószínűleg azon szándékkal gyujtották fel az udvar végén levő sertésólat, hogy a közvetlen szomszédságban levő *Dancsa* Ignác volt bíró háza essék gaztettük áldoztává. Tervük azonban szerencsére nem sikerült, mert az ügybuzgó önkéntes tűzoltók bámulatra méltó gyorsasággal termettek a vész helyén s a pusztító elemet csakhamar helyhez kötötték, ugyannyira, hogy a sertésólon kívül semmiben sem esett kár.

— (**Jó fogás.**) *Haasz* Fülöp bonyhádi lakost két ismeretlen egyén *Mecske* községből hazajövet a Hidasról Bonyhádra vezető országuton kirabolta és 4 frt 50 kr készpénzét és egy 5 frt értékű zsebóráját láncsal elvette tőle. A csendőrség ügyesen vezetett nyomozása most kiderítette az esetet. *Rottár* Béla bonyhádi órától kitudták, hogy egy ismeretlen kőborcigány egy zsebórát adott át neki javítás végett; konstatáltatott nyomban, hogy az azonos a *Haasztól* elrabolt órával. Mivel a cigány nevét az órás nem tudta megmondani, a csendőrség az órás üzletében lesbe állt. Nem várt sokáig, mert csakhamar jelentkezett az óráért *Sárközi* György és *Sárközi* János cikói illetőségű kőborcigány. *Sárközi* János észrevette a csendőrt s megugrott, a járőr azonban üzöbe vette s felőrai kergetés után a szőlők alatt elfogta és Györggyel együtt őrizet alá vette. János beismerte, hogy az órát ő vitte az óráshoz, azt azonban tagadta, hogy ő lopta volna. Mikor azonban ketten is bizonyították, hogy az óra a *Haaszé*, beismerte, hogy Györggyel együtt rabolták. Most azonban György vette tagadásra a dolgot s azt bizonyítottatta, hogy *Sárközi* Jánost 12 éves kora óta nem is látta. Elvitték hát őket Pécsváradra s ott szembesítették *Petrovics* Antal, *Gödi* József és *Gödi* János ottani cigányokkal, kik aztán rávallottak a notorius tolvajokra.

— (**Katonai lóvásárt**) tartottak Kaposváron, melyen a pécsi honvéd-huszár ezred számára vásároltak néhány lovat. A vásárra nagyon kevés lovat hajtottak fel a tenyésztők, minélfogva csak lókereskedők csináltak vásárt.

— (**Feltört kamra.**) *Krumholtz* Péter, pálya-utca 44. szám alatti lakosnak éléskamráját vasárnap virradóra feltörték. A kam-

rának a budaikülvárosi temetőre néző falát ásták ki s azon át behatolva négy sonkát és három oldal szalonnát elvittek. A rendőrség keresi a tolvajokat.

— (**Gondatlan inas.**) Kicsibe mult, hogy a minap lángba nem borult *Reiter* Ferenc dunaföldvári lakos gőzmalma. Ugyanis a gőzmalom padlásán egy zsákdarab gyuladt meg, de a tüzet szerencsére észrevették és így sikerült azt elfojtani, mielőtt elterjedhetett volna. A tüzet *Horváth* József molnárius gondatlanságból okozta, a ki — saját bevallása szerint — a padláson pénzt rejtett el s midőn azt kereste, gyufát gyujtott, mi közben a zsákdarabot meggyujtotta.

— (**Csőd.**) *Neuwirth* Lajos, szabóiparos bejegyzett cégü szappangyáros, pécsi lakos ellen a pécsi kir. törvényszék, mint esődbíró-ság, a csődöt mai nap tartott ülésében elrendelte. Csődbiztos *Jobst* Béla dr., kir. törvényszéki bíró, tömeggondnok *Pintér* József dr. ügyvéd, helyettese *Repich* Gyula dr. ügyvéd. Bejelentési határidő március 10.; felszámolási határnap március 14.

— (**Betörés.**) *Csoszics* Boldizsár, baáni lakosnak a pincéjét egyik éjjel eddig még ismeretlen tettesek feltörték s onnan sört, bort és sörös, meg borospoharakat vittek el. Ilykép felpakkolva hagyták oda a feltört pincét és sikerült is nekik észrevétel nélkül odább állniok. Még eddig nem találtak a nyomukra.

— (**A bunda.**) A bunda értékes ruhadarab még nyáron is, télen pedig tagadhatatlanul a legpraktikusabb és a legenyhetadóbb is. Nem csoda hát, ha a bundának vannak ellenségei, a kik, ha valahol egyet meglátnak, sietnek eltüntetni láb alól. Így tett valaki a napokban *Kulesár* Sándor nagyharsányi lakos bundájával is, melyet elemelt. Az ellopott bunda után most folyik a nyomozás.

— (**A törvényszéknél feledt nagykendő.**) A mai végtárgyaláson a büntető tanácssteremben, a vádlottak padja alatt feledte valaki a nagykendőjét. Tulajdonosa átveheti a törvényszéknél.

— (**Beváltani való régi pénzek.**) Egy vidéki atyafi járt ma a város utcáin. Tudakozódott, hogy vajjon hol válthatná ő be a birtokában levő régi pénzeket. Még gyanut is keltett tudakozódásával, a mely azonban csakhamar elenyészett, a mikor megmutatta a nála levő régi pénzeket — egy csomó *Kosuth* bankót.

— (**Tolvajbanda.**) Sikerült fogást tett a báltaszéki csendőrség *Bátán* azzal, hogy egy hét tagból álló tolvajbandát csipett el. Hogy kik voltak a banda tagjai s hogy mit műveltek, azt a következőkben adjuk: *Kiss* József, *Csankó* József és *Blamár* Péter dologkerülő legények feltörték *Sümei* György présházát s abból 2 zsák buzát emeltek el; *Csankó* József és *Mihó* István jómadarak *Balázs* József göréjét kifürészelték s belőle 4 zsák kukoricát vittek el; *Bagyom* János és *Kis* G. János pedig *Tolnai* György kárára tyukokat loptak. Végül *Vörös* Imre egy kereket idegenített el. A gabonaneműeket *Pollák* *Zsigmond* bátai kereskedőnél, a tyukokat pedig a *dunaszekcsői* piacon értékesítették.

— (**Egy jegyzői lak veszélyben.**) Özvegy *Herner* Györgyné, szegzárdi lakosnőnek van *Szászvároton* egy háza, melyben a jegyzői lakás van. A jegyzői lak a na-

pokban tűzveszedelemben forgott. Ugyanis *Posztl* Károly segédjegyző szobájában *Varga* László irodaszolga jól befűtve, nem gondolt arra, hogy az izzó kályha mellől az ott levő fakészletet felre rakja. Ott hagyta és bezárta a szobát, melyben aztán az izzó kályha közvetlen közelében levő fahasábok meggyuladtak és a tűz már a padlót s a gerendákat nyaldosta, mikor észrevették. Szerencsére, még elbirták a tüzet locsolni, mielőbb nagyobb kárt okozott volna. A gondatlan irodaszolga ellen megindították a vizsgálatot.

— (**Megvert ember.**) Beremenden *Gilbert* Tamás, ottani lakosnak, összeszóalkozása történt *Banyák* János és *Mészáros* János, szintén beremendi lakosokkal. Az összeszóalkozásból aztán verekedés támadt, a mikor is Gilbertet ellenfelei úgy elverték, hogy az véresen tudott csak kezeik közül kimene-külni. A verekedőket feljelentette a siklósi járásbírósnál, hol most várja az elégtételt sebesülése miatt.

— (**Lefelé a lejtőn.**) *Jeszenszky* András, siklósi lakos házából egy csomó ruhane-müt emelt el egy őrizetlen pillanatban *Vencel* Margit, döbröközi illetőségű hajadon, A leány letérve az igaz élet utjáról, addig haladt le-felé a bűn lejtőjén, míg végre a kóbor életre s a lopásra adta magát. Ilyen állapotban kö-vette el a lopást, melyet most kiderítettek ellene s melyért a siklósi járásbírósnak folytatja ellene a vizsgálatot.

— (**Kéménytűz.**) Tegnap este hét óra után a szigeti-országút 38. szám alatti

házban, a hol *Hirshler* Imre kereskedése van, az egyik kéményből gyors egymásutánban fel-szálló szikrák és sűrű füst jelezte, hogy a ké-ményben tűz támadt. A szigetkülvárosi rend-őrlaktanyáról nyomban ott termettek a hely-színén a rendőrök, a kik megvizsgálták az emeletes épület kéményét a padláson, de semmi veszélytől sem kellett tartani, mert a kémény erős vasajtóval volt zárva s a tűz így a pad-láson ki nem hatolhatott. Megtették azért, a mi szükséges volt és a kéményben lerakódott sok korom miatt támadt tűznek hamarosan véget vetettek, mielőtt a tűzoltók közbelépé-sére valami szükség lett volna, vagy a tűz a legkisebb kárt is okozott volna.

— (**Megszökött tolvaj.**) *Kis* Fe-renc, laskói lakosnak az udvarában a napokban tolvaj járt, de másban nem tett kárt, csak az aprójóságokat dézsmálta meg. A csendőrség hamarosan kinyomozta, hogy a tolvaj *Kocé* József, laskói lakos volt, a ki azonban annyira megijedt a büneért ráváró büntetéstől, hogy megszökött a faluból. Lakásán az ellopott apró-jóságokat megtalálták, de ő maga még nem került kézre. Szökését bejelentették a dárdai járásbírósnak, a hol majd elrendelik a kö-rözését.

— (**A pécsi felső kereskedelmi iskola ifjusága**) Sikabonyi dr. Angyal Pál díszelnök vezetése mellett február hó 9-én a Porges-alap javára a Vigadó nagytermében táncvigalommal egybekötött hangversenyt ren-dez. Belépő-díj személyenkint 1 ft. Felülfizetéseket a nemes cél érdekében köszönettel

fogad és hirlapilag nyugtáz a rendezőség. Kez-dete este 8 órakor. — Rendezőség: elnök: Brogli József, alelnök: Garai Jenő, pénztáros: Fischer Dénes, ellenőr: Kain Alajos. Rendezők: Bantler József, Bedő Andor, Bergmann Lajos, de Carina Emil, Farkas Miklós, Kaufmann Boldizsár, Kerpner Miksa, Mérey Ernő, Präger Ernő, Propper Lajos, Resler Aurel, Riboli Miklós, Rudolf Péter, Schapringer Bódog, Schil-ler Sándor, Schön Alfréd, Schwarcz Aladár, Spitzer Lajos. Műsor: 1. »Tót táncmester« Gabányitól, monolog. Előadja Mittinger Vilmos. 2. Concert-Mazurka. C.-moll. Zongorára szerzé és előadja dr. Vörös Nándor. 3. Váradynak »Rákóczi Ferencz Rodostón« c. melodramája. Szavalja Brogli József, zongorán kíséri Spitzer Lajos. 4. »Duetto«. Éneklik Taky Gyula és Taky Gyuláné urhölgy. 5. Szavaltat. Előadja Szohner Olga k. a. 6. »Faust«. Fantasie de Concert, D. Alard-tól. Hegedűn előadja Präger Ernő, zongorán kíséri Schön Alfréd. Tanc kezdete fél 10 órakor. A rendezőség felhívja azokat, a kik tévedésből meghívót nem kap-tak s ilyenre igényt tartanak, sziveskedjenek ezért a rendezőséghez (keresk. iskola helyisé-gében) fordulni.

— (**Szerencsétlen flótás.**) *Szabó* Samu, sellyei napszámos, bejött Pécsre s mi-vel nem kapott munkát, az a bűnös gondolata támadt, hogy lop. E gondolattól hajtva belo-pózott az est sötétjében *Bodai* Józsefnek az udvarára s ott a nyitvalevő istállóból elemelt egy lóra való használt lószerszámot. De itt nem merte értékesíteni, hanem hazavitte, hogy majd

— Engedd, hogy megcsókoljalak. Az ajkad, a hom-lokod. — Hirtelen visszaesett a karosszék ölébe. Giorgio megrémülve karolta át.

— Ne aggódj, semmi, semmi . . . Add ide azt az üveget.

Erős szag áradt ki az üvegcséből. Giorgio vonako-dott odanyujtani. Nata észrevette a habozását.

— Ne félj, nekem már semmi sem árthat, néhány csepp pedig rögtönre használni fog.

Lenyelt egy kanálnyi a folyadékából.

A halántékait piros szín festette be. Nata úgy fel-kacagott, hogy Giorgionak szívét hasogatta ez a ki-nos nevetés.

— Milyen jól érzem most magam — dicsekedett Nata. — Mintha tüzet ittam volna.

Giorgio nem felelt; szó nem jött az ajkára, köny a szemébe. Nata a betegek szomorú kacérságával öltöz-ködött fel. A haja két vastag fonatban omlott vállaira, a tüdővéstől megaszott kebleit brüsszeli csipkedisz fődte el. De Giorgio nem így látta őt. Az ő Natája még min-dig a régi volt, akit a Pergola-színház páholyában látott és a Viale Principe Amadeon fekvő villájának a kertjében.

— Mire gondolsz? — riasztotta fel merengéséből Nata. — Én nem akarom, hogy most is a feleségedre gondolj! — kiáltott fel haragosan.

Giorgio vállat vont.

— Szereted a feleségedet? Ne, ne felelj — tette hozzá s az ajkára szoritotta kezét. — Láttam a szin-házban; nagyon szép.

Becsukta szemét, hogy a két nagy könnycsepp utját elzárja.

— Az isten tudja. Ki akartalak kerülni, de nem sikerült.

A szálloda sötét faltömbjét itt-ott egy ablak világi-totta meg. Giorgio fürkészőleg nézett körül.

— Hol van? — kérdezte, mintha szó lenne vala-kirol. — Tudom, hogy helytelen az, a mit teszek! Lát-tad, milyen pillantást vetett rám a szegény Erminia? Ugy tetszett, mintha a szívemben olvasna. És a fiacskám! Ki tudja, hogyan van most? Ha valaki most a szívembe röpitene egy golyót, a barátomnak mondanám. De egy olyan hangot hallok, mely erősebb, mint az én akaratom. A boldogtalan meghal . . . tudod . . . Szüntelen előt-tem lebeg az alakja s ha megakadályozták volna, hogy idejőjje, azt hiszem beleőrültem volna.

Mialatt tört mondatokban beszélt, fel és alá járva a kertben, csomósan szakította le a faleveleket és dü-hösen morzsolta össze. Azután hirtelen eltakarta arcát és fuldokló zokogásban tört ki.

Nagyon sajnáltam a szerencsétlent, aki a lelki fáj-dalmak sulya alatt roskadozott. Giorgio, a vig, a gond-talan, most hasztalan erőlködött, hogy titkolja gyengesé-gét, nem tudta visszafojtani szívét a sirást.

— Ha tudnád, hogy milyen drágán fizeti meg az ember a titokzatos örömeiket — mondta olyan hangon, hogy a lelkemig nyilallott. — És mennyit kell az em-bernek szenvedni, míg olyan nyomorulttá lesz, mint én most.

— Giorgio!

— Igen, tudom, hogy nyomorult vagyok. Megcsal-tam a szegény feleségemet és olyan pillanatban távoz-tam fiam bölcsője mellől, amikor kötelességem lett volna

másnap Sellyén eladja kéz alatt valakinek. Hanem hát nem kedvezett neki ebben sem a szerencse, mert a csendőrök kinyomozták és mielőtt eladhatta volna, fel is találták nála a lopott lószerszámot. A szerencsetlen tolvaj ellen most a szentlőrinci járásbíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Szegények öröme.)** Ma délután tele volt a városházának első emeleti folyosója szegényekkel. *Trieler* Aladár rendőrbiztos irta össze azokat, a kik a holnapi püspökbeiktatás alkalmából úgy a püspök, mint a város ajándékából segélyben fognak részesülni. Összesen hatszáz forint kerül szétosztásra a szegények között és mégis nagyon meg kell rostálni a jelentkezőket, hogy mindenkinek juthasson egy kis segítség. Hiába, sok a szegény és ritkán van a szegényeknek olyan örömük, mint most, hogy a jótékonyaság számottevő segélyben részesítene őket!

Művészet, irodalom.

○ **Elektra.** Alig egypár ember hallgatta meg ezt a régi görög tragédiát, csaknem annyi volt a szereplő a színpadon, mint a mennyi hallgató volt a nézőtérben. Pedig *Angyal* Ilka Elektrája megérdemli, hogy azok is megnézzék, a kik a leghíresebb hősnőtől, Jászai Maritól látták ennek alakítását. — Mondhatni, hogy az egész az ő szerepét képezi, mert a többi mind csak mellékalak, és így a siker is az ő érdeme. A felvonások után volt is

része a megérdemelt tapsokban. S hogy a közönség nem unta meg a darabot, legjobban bizonyítja, hogy az 5-ik felvonás után is csak akkor kezdett távozni, midőn a vasfüggöny hirdette, hogy vége a darabnak. — (Tsi.)

Törvénykezés.

§ **Tolvajbanda asszonyokból.** Egy hat tagból álló asszonybanda állott ma a törvényszék előtt, kik már évek óta látogatják a környékbeli vásárokat, elemelve onnan mindent, a mi kezük ügyébe akadt és a mire nem vigyázott tulajdonosuk eléggé. *Borsos* Ferencné szül. Fülöp Anna, id. *Disberger* Konrádné szül. Bangart Mari, *Keresztes* Anna, ki Tonko Miklóssal él vadházasságban, ifj. *Disberger* Konrádné szül. Sós Kata, *Horváth* Istvánné szül. Telekes Anna, *Farkas* Rozália, ki *Disberger* Jánossal él vadházasságban, voltak tagjai a bandának, a mely aztán a lopott holmikat orgazdáknak adta át s így körülbelül 100 egyén állott orgazdaság gyanújában, vád alá azonban csak 26 helyeztetett. A tárgyaláson nem is igen tagadták bűnösségüket az asszonyok, legfeljebb midőn egy-egy régebbi lopásról volt szó, felelték, hogy lehet, miszerint ők voltak a tettesek, de már nem emlékeznek reá. Az első, második és ötödik helyen említett vádlottakra 14 rendbeli lopás bizonyult reá, miért is 1 évi és 3 havi börtönbüntetést rótt rájuk a törvényszék, a harmadik és hatodik helyen említettekre 12 bebizonyított

lopásért 1 évet, a negyedik helyen említett vádlottára pedig 13 rendbeli lopásért 1 évi és 1 havi börtönt. Az orgazdák közül *Disberger* János, ki mint a lopott holmik főelárusítója szerepelt, 6 heti fogházat, *Horváth* Imréné 2 heti és *Márkus* Jánosné 1 heti fogházat kapott. A vádlottak részben iványi, részben sztárai lakosok. Az ítéletben mindnyájan megnyugodtak s így az jogerőre is emelkedett. Mivel azonban már hasonló lopások miatt Eszéken is el lettek ítélve s a négy első helyen említett asszony már ott meg is kezdette büntetésének leülését, ezek most visszakísértetnek Eszékre s csak ha az ott kirótt büntetés letelt, fogják az itt reájuk rótt büntetést kitölteni, míg a két utolsó asszony itt lesz most becsukva s büntetése letelte után fog az eszéki törvényszéknek átadatni.

T a n ü g y.

(**Néhány szó a magyar társadalomhoz.** *Schneider* István, pécsi népiskolai felügyelő-igazgató nevelés-oktatásügyi hetilapjában, a »Néptanoda« legutóbbi számában *Zitta* János, állami iskolai tanító, ily cím alatt értekezik a tanítószegély elnyomott helyzetéről. Cikkét így végzi:

»Hát elfelejtettük a legnagyobb magyar szavait: »ember, ki nem érez, ki embertársa, sőt minden érző lény bajain nem olvadoz s ki keblében nem hord vágyat e bajokat örömmel váltani fel, vagy azok megszüntetésére,

mellette maradni, hogy elriasszam a halált. Hátat fordítottam a házamnak, a szerencsémnek . . . azt hittem, a szívem megreped, amikor átléptem a küszöböt . . . és mégis elmentem!

— Miért?

— Miért? — ismételte az elmeháborodott merev tekintetével nézve rám. — Mert mennem kellett, mert ő szólított; ő!

— És mi haszna lesz a látogatásodból?

— Azt nem tudom; azt hiszem semmi, éppen semmi, de nekem engedelmeskednem kellett.

— Arra nem gondoltál, hogy ez a látogatás milyen következményekkel lehet nemcsak te reád, de ő reá is?

— Eléggé tépelődtem, de az ő akarata erősebb az enyémnél; nem tudtam ellenállni. Igen, igen, ismerem az érveidet, a társaságbeli szabályokat, a kötelesség törvényszakaszait . . . Tudom, hogy hitvány ember vagyok! . . . És most úgy állok előtted, mint egy tettenért gazember.

Még sokáig állt ott, arcát a kezeibe rejtve, míg az éjfél utó órák kongása fel nem riasztotta.

— Isten veled! — mondta hirtelen elhatározással. Mennem kell, ne tarts vissza!

TIZENKETTEDIK FEJEZET.

Azon a folyosón, mely Nata lakosztályába vezetett, csak egy petroleum-lámpa bágyadt fénye derengett. Az ajtó nem volt bezárva s mikor Giorgio remegve kinyitotta, a talpig fehérbe öltözött Nata ott állt előtte, egy nagy zsölyeszék karfájába kapaszkodva. Hőfehér volt a ruhája, az arca még fehérebb. Csak egy pillanatig volt így; azután éles sikoltással karolta magához Giorgiót, szenvedélyes öleléssel.

Hang nem jött az ajkára; csak ölelte, ölelte ezt az embert.

Gyenge nesz hallatszott a szomszéd szobából. Nata talpra szökött.

Menj! — mondta olyan hangon, hogy Giorgio beleremegett.

— Ki lehet? — kérdezte.

— Az uram; de ne törődjünk vele . . . Csak hozd magaddal revolvert? Ha a balsorsa idevezeti, lödd le! Anélkül, hogy a szavai hatására vigyázna, folytatta: — Vártalak.

Giorgio megcsókolta, de Nata ajkai mozdulatlanok maradtak.

— Megházasodtál? — kérdezte tőle. Azután választ sem várva, folytatta lázas szaggatottsággal:

vagy ha ez teljességgel nem lehetne, legalább lehető legnagyobb enyhítésére törekedni ereje szerint, az még oktalan állatnál is alantibb; mert legszebb tulajdonát, melylyel ez nem bír, parlagon hagyja.

Nekem úgy tűnik fel a társadalomnak egy része, mint a fősvény, ki a vizet is megszűri, hogy zsirt találjon benne.

Nem részesítenek bennünket olyan gondozásban, mely megfelelné a tőlünk követelt erkölcsi felelősség roppant súlyával, pedig a tanító csak akkor haladhat lelkesedéssel a kitűzött cél felé, ha a célnak megfelelően is tájékoztatják is.

Szép ugyan az idealizmus,
De az nem táplálja a testet.

De azért a tanító legyen minden. Legyen a mértékletesség netovábbja, tanácsadó, egyesületek tagjai, erkölcsi mintakép, dalkarvezető, kántor, tűzoltó, kertész, méhészt, pókász, rákász, bogarász, sekrestyés, harangozó, kosár- és székfonó, piócaszedő, cserebogárpusztító stb.

Bizony ehhez mind jó gyomor kell, a mi a tanítósnál a leghiányosabb.

Tegyen már valamit a társadalom: mert ha nem tartunk lépést a többi nyugati állam tanügyi fejlődésével és haladásával, az értelmi fejlődés is megáll, nemcsak, sőt hanyatlik.

Ha e pár szóval nem vittem baglyot Athénbe, meg vagyok elégedve.

Ujólág kérem a társadalmat, vegye a tanítósnak ügyét szívére. s tegyen érdekében valamit, mert a tanítósnak még nem hagyta el egy szebb jövő reménye s én az állapotot nem is rajzoltam olyan sanyarunak. mint a milyen.

Tessék csak közibénk jönni a forráshoz, meggyőződnek nemcsak a fenti szavak igazságáról, hanem tudom, hogy felkiáltanak Sába királynőjével: »Nagyobb a valóság, mint a hír.«

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 26-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma befejezte a Ház a költségvetési javaslat általános tárgyalását, melynek folyamán az a nagy meglepetés érte a Házat, hogy *Apponyi Albert*, a kinek beszédét mindenki várta, — nem beszélt. Helyette *Páder Dezső*, *Lánczy Leo*, *Sima Ferenc* és *Polónyi Géza* beszédeit hallgatta végig a Ház. *Polónyi Géza* rövid beszédben csatlakozott a Kossuth-párt álláspontjához.

Szilágyi Dezső elnök erre váratlanul bezárta a vitát, mert több szónok nem volt előjegyezve. Annyira váratlan volt ez, hogy *Lukács László* pénzügyminiszter el se volt készülve a beszédre. Pár percig bámulva nézett szét; végre felállt és hosszassban felelt különösen *Zichy János* grófnak, mondván, hogy ha kormány magáévá tette volna *Zichy* sajtószabadságellenes felfogását, ugyan hol lennénk ma? Főlemlítve a nagy adóelengedéseket, bizonyította költségvetés realitását.

Utána *Zichy János* gróf kijelentette, hogy ő tegnap nem a sajtószabadság ellen, hanem ennek örve alatt kiadott izgató szocialista sajtótermékek ellen szólott.

Ezután a többség általánosságban megszakította a költségvetést s ezzel az ülést véget ért.

TÁVIRATOK.

— **A Zola ügyben beidézendő tanuk.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Zola pörben beidézendő tanuk névsorát a diplomaciai körök élénken kommentálják. Azok a diplomaciai személyiségek, kik a megidézendők közé vannak felvéve, oly véleményben vannak, hogy tekintettel az őket megillető exterritorialitásra, az idézés őket nem kötelezi a megjelenésre.

— **Légberöpített vonat.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Havanában a fölkelők dinamittal légberöpítették egy vasuti vonatot. A robbanás következtében egy katona meghalt, tizenhat pedig megsebesült. Egy nappal előbb ugyancsak ily robbanás következtében két katona meghalt, öt pedig megsebesült.

— **Zátonyra jutott gőzös.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) New-Yorkban a kikötő bejárata előtt a »Thalia« nevű gőzös zátonyra jutott, a hajon levők közül négyen a tengerbe fuladtak.

— **Az osztályosorsjáték húzása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Nagyobb nyereményekkel eddig kihuzattak a következő számok: tizezer koronás nyereménnyel az 5286, ötezer koronás nyereménnyel az 52385. és 54375. számuk.

— **Tüntetés egy tanár ellen.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti műegyetemen dr. Nagy Dezső tanár rendkívüli szigorúsággal buktatja a hallgatókat. E miatt, mikor ma az előadásra a terembe lépett, óriási dobozás, fűtyölés fogadta.

— Takarodjék ki! kiáltották feléje. Sápadtan felelte erre, hogy ő mindig azt tartotta szem előtt, hogy az egyetemi tantermet megtisztítsa a proletárságtól. Ilosvay dékán is szigoruan csendre intette a hallgatókat, a kik kiabálva emlegették a terrorizmust. Erre mindketten eltávoztak a teremből.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknel és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipő fájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszaggatás, hátyöngeség, hátgerincz bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zziga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Meghívó!

A pécsi vendéglősök szódavizgyár-szövetkezete t. tagjai a Pécsen, 1898. évi február hó 10-én délután 2 órakor a »Vigadó« épületében tartandó III-ik évi rendes közgyűlésére

ezennel tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. A igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelőbizottság évi jelentése.
3. Az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak leendő felmentvény megadása feletti határozat hozatal.
4. Az igazgatóság és felügyelőbizottság leköszönése.
5. Uj igazgatósági tagok megválasztása.
6. A törzsjegyek után esedékes osztalék hányadának végleges meghatározása.
8. Frank József tag kizárása.
9. A bejelentett indítványok tárgyalása.

Megjegyeztetik, hogy az indítványok az alapszabályok 29. §-a szerint 15 nappal előbb az igazgatóságnál bejelentendők és hogy a közgyűlésen csak az vehet részt, a ki törzsjegyet a közgyűlés megújítása előtt Ullmann M. K. cégnél letette, és az erről szóló igazolványt belépése alkalmával felmutatja.

Kelt Pécsen, 1898. január hó 22-én

Dr. Flóris Endre
szövetkezeti ügyész.

Dollinger András
szövetkezeti elnök.

19421. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajthatónak, Szabó Ferenc végrehajtást szenvedő ellen 350 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószág területén levő, M.-Peterd község határaiban fekvő, a magyar-peterdi 27. sz. betétben I. 1—18. sorsz. a. ház nélküli urbéri birtokra 1383 frt becsárban; † 1009. hrsz. ingatlanra 38 frt; † 1450. hrsz. szántóra 15 frt és † 2197. hrsz. szántóra 113 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi február hó 11. napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át minden egyes birtoktást után külön készpénzben, vagy az 1881: évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1897. évi november hó 21-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

másnap Sellyén eladja kéz alatt valakinek. Hanem hát nem kedvezett neki ebben sem a szerencse, mert a csendőrök kinyomozták és mielőtt eladhatta volna, fel is találták nála a lopott lószerszámot. A szerencsétlen tolvaj ellen most a szentlőrinci járásbíróság folytatja a vizsgálatot.

— (Szegények öröme.) Ma délután tele volt a városházának első emeleti folyosója szegényekkel. *Trixler* Aladár rendőrbiztos irta össze azokat, a kik a holnapi püspökbeiktatás alkalmából úgy a püspök, mint a város ajándékából segélyben fognak részesülni. Összesen hatszáz forint kerül szétosztásra a szegények között és mégis nagyon meg kell rostálni a jelentkezőket, hogy mindenkinek juthasson egy kis segítség. Hiába, sok a szegény és ritkán van a szegényeknek olyan örömük, mint most, hogy a jótékonyág számottevő segélyben részesítene őket!

Művészet, irodalom.

○ **Elektra.** Alig egypár ember hallgatta meg ezt a régi görög tragédiát, csaknem annyi volt a szereplő a színpadon, mint a mennyi hallgató volt a nézőtéren. Pedig *Angyal* Ilka Elektrája megérdemli, hogy azok is megnézzék, a kik a leghíresebb hősnőtől, Jászai Maritól látták ennek alakítását. — Mondhatni, hogy az egész az ő szerepét képezi, mert a többi mind csak mellékalak, és így a siker is az ő érdeme. A felvonások után volt is

része a megérdemelt tapsokban. S hogy a közönség nem unta meg a darabot, legjobban bizonyítja, hogy az 5-ik felvonás után is csak akkor kezdett távozni, midőn a vasfüggöny hirdette, hogy vége a darabnak. — (Tsi.)

Törvénykezés.

§ **Tolvajbanda asszonyokból.** Egy hat tagból álló asszonybanda állott ma a törvényszék előtt, kik már évek óta látogatják a környékbeli vásárokat, elemelve onnan mindent, a mi kezük ügyébe akadt és a mire nem vigyázott tulajdonosuk eléggé. *Borsos* Ferencné szül. *Fülöp* Anna, id. *Disberger* Konrádné szül. *Bangart* Mari, *Keresztes* Anna, ki *Tonko* Miklóssal él vadházasságban, ifj. *Disberger* Konrádné szül. *Sós* Kata, *Horváth* Istvánné szül. *Telekes* Anna, *Farkas* Rozália, ki *Disberger* Jánossal él vadházasságban, voltak tagjai a bandának, a mely aztán a lopott holmikat orgazdáknak adta át s így körülbelül 100 egyén állott orgazdaság gyanújában, vád alá azonban csak 26 helyeztetett. A tárgyaláson nem is igen tagadták bűnösségüket az asszonyok, legfeljebb midőn egy-egy régibb lopásról volt szó, felelték, hogy lehet, miszerint ők voltak a tettesek, de már nem emlékeznek reá. Az első, második és ötödik helyen említett vádlottakra 14 rendbeli lopás bizonyult reá, miért is 1 évi és 3 havi börtönbüntetést rótt rájuk a törvényszék, a harmadik és hatodik helyen említettekre 12 bebizonyított

lopásért 1 évet, a negyedik helyen említett vádlottra pedig 13 rendbeli lopásért 1 évi és 1 havi börtönt. Az orgazdák közül *Disberger* János, ki mint a lopott holmik főelárusítója szerepelt, 6 heti fogházat, *Horváth* Imréné 2 heti és *Márkus* Jánosné 1 heti fogházat kapott. A vádlottak részben iványi, részben sztárai lakosok. Az ítéletben mindnyájan megnyugodtak s így az jogerőre is emelkedett. Mivel azonban már hasonló lopások miatt Eszéken is el lettek ítélve s a négy első helyen említett asszony már ott meg is kezdette büntetésének leülését, ezek most visszakísértetnek Eszékre s csak ha az ott kirótt büntetés letelt, fogják az itt reájuk rótt büntetést kitölteni, míg a két utolsó asszony itt lesz most becsukva s büntetése letelte után fog az eszéki törvényszéknek átadatni.

T a n ü g y.

(Néhány szó a magyar társadalomhoz. *Schneider* István, pécsi népiskolai felügyelő-igazgató nevelés-oktatásügyi hetilapjában, a »Néptanoda« legutóbbi számában *Zitta* János, állami iskolai tanító, ily cím alatt értekezik a tanítás elnyomott helyzetéről. Cikkét így végzi:

»Hát ellelejtettük a legnagyobb magyar szavait: »ember, ki nem érez, ki embertársa, sőt minden érző lény bajain nem olvadoz s ki keblében nem hord vágyat e bajokat örömmel váltani fel, vagy azok megszüntetésére,

mellette maradni, hogy elriasszam a halált. Hátat fordítottam a házamnak, a szerencsémnek . . . azt hittem, a szívem megreped, amikor átléptem a küszöböt . . . és mégis elmentem!

— Miért?

— Miért? — ismételte az elmeháborodott merev tekintetével nézve rám. — Mert mennem kellett, mert ő szólitott; ő!

— És mi haszna lesz a látogatásodból?

— Azt nem tudom; azt hiszem semmi, éppen semmi, de nekem engedelmeskednem kellett.

— Arra nem gondoltál, hogy ez a látogatás milyen következményekkel lehet nemcsak te reád, de ő reá is?

— Eléggé tépelődtem, de az ő akarata erősebb az enyémnél; nem tudtam ellenállni. Igen, igen, ismerem az érveidet, a társaságbeli szabályokat, a kötelesség törvényszakaszait . . . Tudom, hogy hitvány ember vagyok! . . . És most úgy állok előtted, mint egy tettenért gazember.

Még sokáig állt ott, arcát a kezeibe rejtve, míg az éjfél ütő órák kongása fel nem riasztotta.

— Isten veled! — mondta hirtelen elhatározással. Mennem kell, ne tarts vissza!

TIZENKETTEDIK FEJEZET.

Azon a folyosón, mely *Nata* lakosztályába vezetett, csak egy petroleum-lámpa bágyadt fénye derengett. Az ajtó nem volt bezárva s mikor *Giorgio* remegve kinyitotta, a talpig fehérbe öltözött *Nata* ott állt előtte, egy nagy zsölyeszék karfájába kapaszkodva. Hófehér volt a ruhája, az arca még fehérebb. Csak egy pillanatig volt így; azután éles sikoltással karolta magához *Giorgiot*, szenvedélyes öleléssel.

Hang nem jött az ajkára; csak ölelte, ölelte ezt az embert.

Gyenge nesz hallatszott a szomszéd szobából. *Nata* talpra szökött.

Menj! — mondta olyan hangon, hogy *Giorgio* beleremegett.

— Ki lehet? — kérdezte.

— Az uram; de ne törődjünk vele . . . Csak hoztál magaddal revolvert? Ha a balsorsa idevezeti, lödd le! Anélkül, hogy a szavai hatására vigyázna, folytatta: — Vártalak.

Giorgio megcsókolta, de *Nata* ajkai mozdulatlanok maradtak.

— Megházasodtál? — kérdezte tőle. Azután választ sem várva, folytatta lázas szaggatottsággal:

vagy ha ez teljességgel nem lehetne, legalább lehető legnagyobb enyhítésére törekedni ereje szerint, az még oktalan állatnál is alantibb; mert legszebb tulajdonát, melylyel ez nem bír, parlagon hagyja.

Nekem úgy tűnik fel a társadalomnak egy része, mint a fősvény, ki a vizet is megszűri, hogy zsirt találjon benne.

Nem részesítenek bennünket olyan gondozásban, mely megfelelné a tőlünk követelt erkölcsi felelősség roppant súlyával, pedig a tanító csak akkor haladhat lelkesedéssel a kitűzött cél felé, ha a célnak megfelelően istápoltatik is.

Szép ugyan az idealizmus,
De az nem táplálja a testet.

De azért a tanító legyen minden. Legyen a mértékletesség netovábbja, tanácsadó, egyesületek tagjai, erkölcsi mintakép, dalkarvezető, kántor, tűzoltó, kertész, méhészt, pókász, rákász, bogarász, sekrestyés, harangozó, kosár- és székfonó, piócaszedő, cserebogárpusztító stb.

Bizony ehhez mind jó gyomor kell, a mi a tanítósnál a leghiányosabb.

Tegyen már valamit a társadalom: mert ha nem tartunk lépést a többi nyugati állam tanügyi fejlődésével és haladásával, az értelmi fejlődés is megáll, nemcsak, sőt hanyatlik.

Ha e pár szóval nem vittem baglyot Athénbe, meg vagyok elégedve.

Ujólág kérem a társadalmat, vegye a tanítósnak ügyét szívére. s tegyen érdekében valamit, mert a tanítósnak még nem hagyta el egy szebb jövő reménye s én az állapotot nem is rajzoltam olyan sanyarunak. mint a milyen.

Tessék csak közibénk jönni a forráshoz, meggyőződnek nemcsak a fenti szavak igazságáról, hanem tudom, hogy felkiáltanak Sába királynőjével: »Nagyobb a valóság, mint a hír.«

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 26-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma befejezte a Ház a költségvetési javaslat általános tárgyalását, melynek folyamán az a nagy meglepetés érte a Házat, hogy *Apponyi Albert*, a kinek beszédét mindenki várta, — nem beszélt. Helyette *Páder Dezső*, *Lánczy Leo*, *Sima Ferenc* és *Polónyi Géza* beszédeit hallgatta végig a Ház. *Polónyi Géza* rövid beszédben csatlakozott a Kossuth-párt álláspontjához.

Szilágyi Dezső elnök erre váratlanul bezárta a vitát, mert több szónok nem volt előjegyezve. Annyira váratlan volt ez, hogy *Lukács László* pénzügyminiszter el se volt készülve a beszédre. Pár percig bámulva nézett szét; végre felállt és hosszassban felelt különösen *Zichy János* grófnak, mondván, hogy ha kormány magáévá tette volna *Zichy* sajtószabadságellenes telfogását, ugyan hol lennénk ma? Főlemlítve a nagy adóelengedéseket, bizonyította költségvetés realis voltát.

Utána *Zichy János* gróf kijelentette, hogy ő tegnap nem a sajtószabadság ellen, hanem ennek örve alatt kiadott izgató szocialista sajtótermékek ellen szólott.

Ezután a többség általánosságban megszakította a költségvetést s ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **A Zola ügyben beidézendő tanuk.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Zola pörben beidézendő tanuk névsorát a diplomaciai körök élénken kommentálják. Azok a diplomaciai személyiségek, kik a megidézendők közé vannak felvéve, oly véleményben vannak, hogy tekintettel az őket megillető extritorialitásra, az idézés őket nem kötelezi a megjelenésre.

— **Légberöpített vonat.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Havanában a fölkelők dinamittal légberöpítették egy vasuti vonatot. A robbanás következtében egy katona meghalt, tizenhat pedig megsebesült. Egy nappal előbb ugyancsak ily robbanás következtében két katona meghalt, öt pedig megsebesült.

— **Zátonyra jutott gőzös.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) New-Yorkban a kikötő bejárata előtt a »Thalia« nevű gőzös zátonyra jutott, a hajon levők közül négyen a tengerbe fuladtak.

— **Az osztálysorsjáték húzása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Nagyobb nyereményekkel eddig kihuzattak a következő számok: tizezer koronás nyereménnyel az 5286, ötezer koronás nyereménnyel az 52385. és 54375. számuk.

— **Tüntetés egy tanár ellen.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti műegyetemen dr. Nagy Dezső tanár rendkívüli szigorúsággal buktatja a hallgatókat. E miatt, mikor ma az előadásra a terembe lépett, óriási dobozás, fűtyölés fogadta.

— Takarodjék ki! kiáltották feléje. Sápadtan felelte erre, hogy ő mindig azt tartotta szem előtt, hogy az egyetemi tautermet megtisztítsa a proletárságtól. Ilosvay dékán is szigoruan csendre intette a hallgatókat, a kik kiabálva emlegették a terrorizmust. Erre mindketten eltávoztak a teremből.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknel és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipő fájás, idegfájdalom, helybeli csúz, hátszaggatás, hátyöngeség, hátgerincz bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges be-
küldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Buda-
pest, VI., Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zziga
László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Meghívó!

A pécsi vendéglősök szódavizgyár-szövetkezete t. tagjai a Pécsen, 1898. évi február hó 10-én délután 2 órakor a »Vigadó« épületében tartandó III-ik évi rendes közgyűlésére

ezennel tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. A igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelőbizottság évi jelentése.
3. Az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak leendő felmentvény megadása feletti határozat hozatal.
4. Az igazgatóság és felügyelőbizottság leköszönése.
5. Uj igazgatósági tagok megválasztása.
6. A törzsjegyek után esedékes osztalék hányadának végleges meghatározása.
8. Frank József tag kizárása.
9. A bejelentett indítványok tárgyalása.

Megjegyeztetik, hogy az indítványok az alapszabályok 29. §-a szerint 15 nappal előbb az igazgatóságnál bejelentendők és hogy a közgyűlésen csak az vehet részt, a ki törzs-jegyét a közgyűlés megújítása előtt Ullmann M. K. cégnél letette, és az erről szóló igazolványt belépése alkalmával felmutatja.

Kelt Pécsen, 1898. január hó 22-én

Dr. Flóris Endre
szövetkezeti ügyész.

Dollinger András
szövetkezeti elnök.

19421. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajthatónak, Szabó Ferenc végrehajtást szenvedő ellen 350 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószág területén levő, M.-Peterd község határaitban fekvő, a magyar-peterdi 27. sz. betétben I. 1—18. sorsz. a. ház nélküli urbéri birtokra 1383 frt becsárban; † 1009. hrsz. ingatlanra 38 frt; † 1450. hrsz. szántóra 15 frt és † 2197. hrsz. szántóra 113 frt becsárban mint kikialtási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi február hó 11. napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át minden egyes birtoktást után külön készpénzben, vagy az 1881: évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1897. évi november hó 21-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

240. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Varjas községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-ában pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi augusztus hó 1-ső napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi augusztus hó 1-ső napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi augusztus hó 1-ső napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsett, a kir. törvszék tkvi hatósága, 1898. január 11-én.

Bogyay Pongrácz

kir. törvszéki bíró.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

Ügyes könyvkötősegéd,

ki a kézi aranyozásban is jártas, alkalmazást nyer **KOZÁRY EDE** könyvkötészetében **Szigetvárott**, hová az ajánlatok intézendők.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Pécsett, József-utca 8. sz. a.** eddig folytatott

zálogkölcson-intézetemet

1898. évi január hó 17-től kezdve megszüntetem, zálogokat többé el nem fogadok és az üzletet a törvényszabta mód szerint fölösztatom.

Az érdekelt felek érdekében és könynyebbségére sikerült nékem **VEISZ ÁRMIN** zálogkölcsonintézet tulajdonost a felosztás eszközlésére megnyerni akként, hogy a nálam elhelyezett zálogtárgyak az ő **Gyár-és Zrinyi-utca sarkán lévő zálogkölcson intézetében lesznek kivált-hatók.**

A törvényes határidőn túl ki nem váltott zálogtárgyak ugyanott fognak árverés alá kerülni.

Pécs, 1898. évi január hó 14-én.

Tisztelettel

KIM GÁSPÁR

ügyvéd,

mint a »Pécsi zálogintézet« tulajdonosának megbizottja.

A „Pécsi Takarékpénztár“ igazgatósága közhirre teszi, hogy az intézetnek

a Széchenyi-téren levő új palotájában

egy kávéházi helyiség a kávé és cselédség lakásával,

két bolthelyiség a Széchenyi-téren,

négy bolthelyiség az Apáczá-utczában,

egy földszinti, egy első emeleti, nyolcz másodemeleti és kilencz harmademeleti minden kényelmet nyujtó modern lakás f. év **június 1-től** bérbe vehető.

A helyiségek bármikor megtekinthetők.

Bérleti ajánlatok szóval vagy írásban alulírott igazgatósághoz intézendők, a hol részletes felvilágosítás nyerhető.

A „Pécsi Takarékpénztár“ igazgatósága.